

Haukkuset

PORVOON PALVELUSKOIRAT - BORGÅ BRUKSHUNDAR RY. 2/2018

Sisältö

- 3 Puheenjohtajan palsta
- 4 Vuosikokouskutsu
- 5 Ajatuksia uudesta PEKO-T kokeesta
- 9 Nupin toinen IPO MM-reissu!
- 12 Kaksoisvoitto Porvoon Palveluskoiralle Uudenmaan piirin haun mestaruuskisoissa
- 13 PK SM kansallisten lajien koe Hämeenkyrössä 2018
- 16 Lapin lumoissa
- 21 Aurinkoinen Itä-Eurooppa matkakohteena syyskuussa
- 25 Kaksi kiireetöntä päivää perusasioiden äärellä
- 27 Koiran kanssa retkelle
- 29 Tuloksia
- 31 Pentukuumetta

KUVA: Kimmo Kauranen

27

HAUKKuset

33. vsk

JULKAISIJA:

Porvoon Palveluskoirat
– Borgå
Brukshundar ry.

LEHTITOIMIKUNTA:

Anna-Mari Matikainen
Christina Klawér-Kauranen
Carita Forsberg-Heikkilä
Marian Ahlskog-Karhu
Päivi Vataja

KANSIKUVA:

Kuva: Christina Klawér-Kauranen

TAITTO:

Christina Klawér-Kauranen

ILMOITUSHINNAT

2018:
Mainos www.porvoon-palveluskoirat.fi
-verkkosivuston etu-
sivulla ja lehdessä 1/4
s, 4-v yht. 200 €.

1/1 sivu 100 € ja ½
sivu 50 €.

MAINOSTAJAT:

Eläinklinikka Avec
PetenKoiratarvike.com
Porvoon Eläinlääkäri-
asemaSporttirakki

PAINOTALO:

Scandinavia Offset Oy,
Porvoo

Toimitus pidättää oikeu-
den lyhentää, otsikoida
ja käsitellä lähetettyjä
kirjoituksia. Artikkeleis-
sa esitetyt mielipiteet
ovat artikkeleiden
kirjoittajien eivätkä
Porvoon Palveluskoir-
at ry:n hallituksen tai
lehtitoimikunnan.

Hallitus ja vastuuhenkilöt 2018

Puheenjohtaja
Maarit Isaksson
puheenjohtaja@porvoonpalveluskoirat.fi

Sihteeri
Christina Mielonen
puh 040 524 4054
sihteeri@porvoonpalveluskoirat.fi

Haku
Maria Wilenius
haku@porvoonpalveluskoirat.fi

Sanna Toivoniemi
sanna.s.toivoniemi@gmail.com

Mia Brunberg
mia.brunberg@hotmail.com

Varapuheenjohtaja / PK-tottis
Marian Ahlskog-Karhu
pktottis@porvoonpalveluskoirat.fi

Rahastonhoitaja / Peko
Merja Helin
puh 050 379 4501
rahastonhoitaja@porvoonpalveluskoirat.fi

Rally-Toko
Maria Rostua
rallytoko@porvoonpalveluskoirat.fi

Sirkka Hautsalo
siri.hautsalo@gmail.com

Web
Minna Rautio
webmaster@porvoonpalveluskoirat.fi

Hallituksen ulkopuolella

Kalusto
Moritz Lindroos
puh 040 511 8508
lindroos.moritz@gmail.com

IPO
Saara Huomolin
ipo@porvoonpalveluskoirat.fi

Toko
Hanna Vilenius
toko@porvoonpalveluskoirat.fi

Jälki
Tiina Ek-Liechti
jalki@porvoonpalveluskoirat.fi

Puheenjohtajan palsta

Mikä on mielestäni vaikeinta puheenjohtajan toimessa?

No tämä näin eli jutun kirjoittaminen lehteen. En ole mikään luontainen kynäilijä ja jutun kirjoittaminen ei luonnistu helposti. Luonteeni mukaisesti lykkään tekemistä viime tippaan ja sitten on vaan rutistettava muutama rivi kun deadline lähenee.

Tästä aasinsiltana uusien hallituksen jäsenten löytäminen. Tiina on uhannut lopettaa sihteerin hommat kun niissä hommissa hänellä on vierähtänyt ansiokkaasti ainakin kymmenen vuotta. Nyt olisi siis aika löytää ensi vuonna uusi sihteeri ja mahdollisesti jakaa sihteerin hommia kahdelle. Jäsen- ja kokouksia erikseen niin homma ei olisi liian aikaa vievä kenelekkään.

Itse olin Keravan koiraharrastajien hallituksessa muistaakseni 5 vuotta sen jälkeen PPK:n hallituksessa alkaa nyt yhdeksäs vuosi joista viides puheenjohtaja. Lisäksi olen ollut nyt kolme vuotta Palveluskoiraliiton hallituksessa. Yhdistystoiminta on mielestäni mukavaa. Se on sopinut elämäntilanteeseeni, mutta kun kuviot ovat taas vähän muuttuneet niin uusi puheenjohtajakin pitäisi löytyä ensi vuoden jälkeen jostain. Asun ja olen töissä Tampereella eli kokouksiin osallistuminen ja muiden asioiden hoito näin kaukaa on vähän haastavaa. Ensi vuoden yritän vielä jaksaa hoitaa toimen näin etänä kun siihen olen lupautunut, mutta sen jälkeen pitäisi yhdistykselle löytyä puheenjohtaja vähän lähempää.

Mitään erityisosaamista ei hallituksen jäseneltä vaadita, maalaisjärki ja yhteisten asioiden hoitaminen on tärkeää. Omat mielipiteitä saa ja pitääkin olla, mutta hallituksessa hoidetaan kaikkien lajien asioita mahdollisimman tasapuolisesti. Kaikkia ihmisiä ei tarvitse rakastaa, mutta kaikkien kanssa on tultava toimeen kun yhteisiä asioita hoidetaan.

Tässä teille vähän pohdittavaa eli olisitko se sinä joka tulisit jo ensi vuonna mukaan hallitukseen?

Kiitos kaikille taas tästä vuodesta!

*Puheenjohtajanne
Mairit*

VUOSIKOKOUS

Porvoon Palveluskoirat - Borgå Brukshundar ry:n jäsenet kutsutaan sääntömääräiseen vuosikokoukseen, joka pidetään **3.3.2019 klo 15.00** Kokonhallilla, Jääkiekkotie 3, 06100 Porvoo.

Kokouksessa käsitellään sääntöjen 12 pykälän mukaiset vuosikokoukselle kuuluvat asiat.

TERVETULOA

hallitus

Vuosikokouksessa jaetaan kiertopalkinnot parhaalle pk-koiralle, toko-koiralle, rally-toko-koiralle ja vuoden monipuolisimmalle harrastuskoiralle. Kolme parasta palkitaan kunniakirjoin ja eniten pisteitä kerännyt saa kiertopalkinnon vuodeksi haltuunsa. Pk-lajeissa jaetaan myös lajikohtaiset kiertopalkinnot, mikäli tuloksia on vähintään kolmelta koiralta.

Pisteitä ei tarvitse itse ruveta laskeskelemaan, vaan lähetä tammikuun aikana sihteerille sihteeriksi@porvoonpalveluskoirat.fi linkki koirasi sivulle kennelliiton jalostustietojärjestelmässä, tai kerro koiran virallinen nimi + rotu. Jos kaikki tulokset eivät näy jalostustietojärjestelmässä, lähetä lisäksi kopio kilpailukirjasta.

Vuosikokouksessa jaetaan myös yhdistyksen omat ansiomerkit, Palveluskoiraliiton ansio- ja harrastusmerkit ja kiertopalkinnot ansioituneelle jäsenelle, vuoden tulokkaalle ja kunnostautuneelle hälytysryhmäläiselle.

Kiertopalkintosäännöt ja pistetaulukot löytyvät myös yhdistyksen nettisivuilta.

Leiri 2019

17.-19.5.2019

Kokemäellä (Porvoosta Poriin päin n. 250 km)

Pitkäjärven vapaa-ajan keskuksessa. <http://pitkajarvi.fi/index.html>

Majoitus: 2-3 hengen huoneissa

Lajeina: haku, jälki (metsä+pelto)

Ajatuksia uudesta PEKO-T kokeesta

Koeohje

Kansallinen pelastuskoirakoeohje muuttui ja uusi koeohje astui voimaan 1.1.2018. Uusi pelastuskoirakoe tukee pelastuskoirien koulutusta ja toimii osaltaan ohjaajien ja koulutustason mittaajana ja osoittaa koulutuksen tason. Kaikki Palveluskoiraliiton kautta VIRTA-tarkastukseen tähtäävät koirakot suorittavat uuden kokeen ennen tarkastukseen osallistumista. Koetulos on voimassa kaksi vuotta suorituspäivästä lukien.

Koeohjeen mukaan kokeessa ei ole varsinaisia koeluokkia, vaan jälki- ja henkilöhakuosuuksissa on kummasakin kaksi eri tasoa, A-taso, joka on helpompi ja B-taso, joka on vaativampi. koe voidaan järjestää kahdella eri tavalla, joko A/B tai B/A kokeena ja kumpi tahansa riittää hyväksytysti suoritettuna VIRTA-tarkastukseen osallistumiseen. Koe voidaan sen rakenteen ja suoritustavan vuoksi rajoittaa yleisestä rajoitusohjeesta poiketen enintään kolmelle koiralle. Koulutustunnuksena käytetään lyhennettä PEKO-T (pelastuskoirien tasokoe) ja sen saamiseen vaaditaan 70 % kokeen kokonaispistemäärästä (300 p) ja hyväksytty tulos (70 %) kustakin osuudesta.

Pelastuskoirakoe muodostuu kolmesta eri osasuorituksesta:

1. hallittavuus
2. jälkiosuus
3. hakuosuus

Merja Helin ja Kajsa harjoittelevat ilmoittautumista.

Hallittavuuteen sisältyy aina kolme osaliikettä eli 1) hallittu liikkuminen, 2) paikallaolo sekä 3) irtaantuminen, joka sisältää myös pysähtymisen ja luoksetulon.

Jälkiosuudessa A jäljen pituus on 800 metriä, jäljen ikä on 1,5 tuntia, jäljellä on 3-4 kulmaa ja jäljellä 4 käyttöesineitä sekä loppuesine. Jäljestämisaika on 30 minuuttia. B jäljen pituus on 1500 metriä, ikä 2,5 tuntia, jäljellä

on 5-6 kulmaa, joista yksi on terävä. Jäljellä on 5 käyttöesineitä sekä loppuesine. Jäljestämisaika on 40 minuuttia. B-tasolla jäljen ylittää yksi harhajälki noin 90 asteen kulmassa.

Hakuosuudessa A tason hakualueen koko on noin 20 000 m², etsintäaika 20 minuuttia ja alueella on yksi henkilö. B tason hakualueen koko noin 30 000 m², etsintäaika 30 minuuttia ja etsittäviä henkilöitä 2-3.

Koe on pyrittävä järjestämään niin, että jokainen koira siirtyy heti jälki-osuuden jälkeen hakutyöskentelyyn. Koetta voi arvostella yksi tai useampi tuomari ja maasto-osiot voidaan jakaa niin, että toinen tuomari arvostelee hallittavuuden ja jälkiosuuden ja toinen hakuosuuden. Hallintaosuuden suorituspaikka ja –tapa voi olla koirakohtainen.

Ohjaajalla saa olla kokeessa apu-ohjaaja, jonka tehtävänä on käyttää paikannuslaitetta ja sen avulla auttaa koiranojaajaa paikannuksessa sekä pysymään tehdyssä etsintäsuunnitelmasa. Koiranohjaaja saa liikkua alueella

jälkeen suoritetaan hallintaosuus. Hallittu liikkuminen-osaliikkeessä ohjaaja kulkee koira vapaana noin 200 askelta tuomarin antamien ohjeiden mukaan. Liikkumiseen sisältyy käännöksiä ja pysähdyksiä. Paikallaolo häiriön alaisena ja äänivarmuus arvioidaan jättämällä koira joko istumaan tai makamaan tuomarin osoittamaan paikkaan. Paikallaolopaikkaan saa jättää merkiksi varusteita. Ohjaaja siirtyy keskustelemaan maasto-osuuden suorittamisesta tuomarin luokse noin 10-15 askeleen päähän koirasta. Koiran tulee odottaa paikalla noin 3 minuutin ajan. Koiran äänivarmuus testataan äänihäiriöllä

jatkaa nopeutta muuttamatta kulkuaan koiran luokse. Tuomari antaa ohjaajalle luvan jatkaa matkaa samaan kulkusuuntaan. Koiran tulee jälleen noin 10-15 askeleen jälkeen käskystä irtaantua hallitusti ohjaajasta suoraan eteen noin 15-30 askelta ja jatkaa kulkua ohjaajan kanssa samalla nopeudella ja samansuuntaisesti noin 30 askelta. Ohjaaja pysähtyy tuomarin merkistä ja pysäyttää koiran. Tuomarin luvalla ohjaaja kutsuu koiran luokseen. Luokse tulon jälkeistä loppuasentoa ei arvostella. Jälkiosuudelle ei voi siirtyä, jos hallintaosasta ei saa hyväksyttyä tulosta.

Jälki alkaa lähtöalueelta, jonka koko on 50 m x 50 m. Lähtöalueen kaikki kulmat merkitään, muu merkitseminen ei ole välttämätöntä. Koiran tulee aloittaa etsintä lähtöalueen eri sivulta kuin jäljen sisäänmeno. Aloitussivun päättää tuomari. Koiran sallitaan ajaa takajalka noin 50 m riippumatta etsintäalueen rajasta, ja tämä on huomioitava etsintäaluetta tehdessä. Jäljen lopussa on käytettöseenä muista esineistä poikkeava käyttöesine, esimerkiksi reppu tai takki. Järjestäminen suoritetaan vapaana tai noin 10 m pitkässä liinassa. Ohjaaja seuraa koiraa noin 10 metrin päässä koirasta. Jäljen etsintä etsintäalueelta sisältyy kokonaisuuteen. Tuomari seuraa koirakkoa ensimmäiselle löydetylle esineelle tai ennalta päättämäänsä paikkaan ja palaa sen jälkeen lähtöalueelle. Koiran löydettyä viimeisen esineen ohjaaja kirjaa ylös löytymisajan ja siirtyy odottamaan lisäohjeita. Hyväksytyyn tulokseen vaaditaan, että koira löytää A-tasolla 2 väliesinettä sekä viimeisen käyttöesineen ja B-tasolla 3 väliesinettä sekä viimeisen käyttöesineen.

Hakuosuudessa ohjaaja saa tuomarilta kartan ja tilannetiedot ja laatii sen jälkeen etsintäsuunnitelmansa. Tuomarin hyväksyttyä etsintäsuunnitelman hän määrittää maalihenkilöiden paikat ja maalihenkilöt menevät paikoilleen. Koiran ilmaistapa ilmoitetaan tuomarille ennen hakutyöskentelyn aloittamista. Etsintä suoritetaan ohjaajan valitsemalla etsintämenetelmällä eli taktiikalla. Alueella eteneminen voidaan suorittaa joko alue-etsintänä, jolloin koira risteilee alueella ohjaajan antamien etsintäohjeiden mukaan tai partioet-

Kajsa paikkamakuussa.
Koiran äänivarmuus testataan
äänihäiriöllä paikallaolon aikana.

vain tekemänsä etsintäsuunnitelman tai tuomarin siihen hyväksymien muutosten mukaan.

Kokeen aluksi koiralle tehdään luoksepäästävyyden tarkastus. Koirat, jotka eivät läpäise tarkastusta, eivät voi osallistua kokeeseen.

Luoksepäästävyyden tarkastamisen

paikallaolon aikana. Irtaantuminen ja kulkeminen annetussa suunnassa – osaliikkeessä ohjaaja kulkee vapaana seuraavan koiran kanssa osoitettuun suuntaan metsäpolkua tms. selkeää uraa pitkin. Noin 10-15 askeleen jälkeen koiran tulee käskyn saatuaan irtaantua ohjaajasta noin 15-30 askelta ja jatkaa kulkuaan ohjaajan kanssa samalla nopeudella ja samansuuntaisesti noin 50 askeleen verran. Ohjaaja pysäyttää koiran tuomarin merkistä ja

Minna Lindström ja Toope jäljestämässä.

sintänä, jossa koira kulkee ohjaajan edellä suorittaen samalla ilmavainuista työskentelyä. Alue-etsinnässä ohjaaja ohjaa koiraa risteilemään alueella valitsemaltaan yhdeltä tai useammalta etsintälinjalta. Taaksepäin etsiminen ei ole sallittua. Etsintäaika alkaa, kun ohjaaja lähettää koiran etsintätyöskentelyyn ja päättyy koiranohjaajan ilmoitukseen loppuun tehdystä etsinnästä tai etsintäajan päättymiseen. Tuomari arvostelee hakutyöskentelyssä koiran ohjattavuutta, ohjaajan käyttäytymistä sekä henkilöilmaisut.

Kokeen järjestäminen

Kuten edellä kuvatusta käy ilmi, asettaa uusi koemuoto sekä järjestäjille että koirakolle haastetta. Osallistuin syksyllä jäljentekijänä yhden kokeen

Mia Brunberg
ja Lilli jälkeä nostamassa.

järjestämiseen. Tällöin huomasin, että koe vaatii onnistuakseen erittäin hyvää ennakkosuunnittelua ja tehtävien jakamista. Olisi ihanteellista, jos haku- ja jälkiosuukien järjestämisestä

vastaisi erilliset jälki- ja hakuvastaavat. Riittävän ison koalueen löytäminen voi myös olla haasteellista, kun samalle alueelle ja riittävän kauas toisistaan tulisi kyetä sijoittamaan niin hakualueet kuin jäljetkin. Kokeen järjestäjän tulee varautua myös yllätyksiin, varsinkin syksyllä sienestäjät saattavat ilmestyä koalueelle. Hakualueet, jäljen nostoalue, esineiden sijoituspaikat sekä jäljet tulee merkitä hyvin, jotta jäljen tekijä pystyy jouhevasti ja aikataulussa tekemään jäljen koeamuna. Myös maalihenkilöiden ohjaus hakualueella piiloille on suunniteltava etukäteen.

Aikataulutus on hyvin sujuvan kokeen a ja o. Tästä huolimatta muutokseen pitää varautua, jos koirakko ei esimerkiksi saakaan hallinnasta tai jäljeltä hyväksyttyä tulosta. Pahimmillaan voi käydä niin, että yksikään koirakko ei saa hyväksyttyä tulosta. Kokeen työläyden takia käytäntö tulee todennäköisesti muovautumaan sellaiseksi, että kokeita järjestetään vain 1-3 koiralle kerralla ja sen mukaan, miten omassa pelastushakuryhmässä on tarvetta kokeen järjestämiselle. Kokeeseen kannattaa mennä vasta sitten, kun kaikki eri osa-alueet ovat hallinnassa sekä ohjaajalla että koiralla.

Kokeen suorittaminen

Ennakkoon eniten keskustelua uudessa koesuorituksessa herätti ehkä hallintaosion irtaantuminen ja tuon

liikkeen suorittaminen. ”Vanhoille” koiraharrastajille irtaantumisliike oli ilmeisesti PK-puolelta tuttu, mutta aiemmissa kansallisissa pelastuskoirakokeissa ei vastaavaa liikettä aiemmin ollut. Koesuorituksia seurattaessa huomasin, ettei tuo liike niin mahdollinen ollut kuin kiihkeä keskustelu asian ympärillä oli antanut ymmärtää. Surin haaste on opettaa koiralle, ettei se ole maastossa lenkillä, vaan tehtävää suorittamassa. Hienosti koirakot olivat uuden liikkeen ottaneet haltuunsa ja saivat kokeessa hyvät pisteet ennakkopeloistaan huolimatta. Myös jälkisuorituksia ja hakua seurattaessa jäsentyivät ne asiat, jotka kokeessa tulee hallita. Hyvän jälkityöskentelyn merkitys korostui kokeessa, sillä ilman hyväksyttyä jälkitulosta ei koirakko voi jatkaa hakusuoritukseen. Myös erinomaisen hakukoiran on osattava nostaa jälki sekä kyettävä työskentelemään tarkasti ja maavainuisesti, vaikka metsä kuhisi sienestäjiä ja toisi heidän hajujaan koiran nenään niin ilmasta kuin harhajälkinä. Vastaavasti erinomaisen jälkikoiran on osattava etsiä ilmavainuisesti. Hyvä pelastuskoira hallitsee molemmat työskentelytavat ja siinä mielessä koe mittaa niitä taitoja, joita oikeassakin etsinnässä tarvitaan. Koe edellyttää myös ohjaajalta hyvää koiranlukutaitoa.

Merja Helin ja Luna valmistautumassa seuraamiseen.

Ja sen ensimmäisen uuden PEKO-T kokeen järjestämiseen tarvitsemme apua ja yhteistyötä yli lajirajojen.

Lopuksi

Yhteenvetona tämän hetkisen kokeuksen valossa toteaisin, että koe on suoritettavissa ja mittaa koirakon osaamista, kun pohjatyöt on tehty hyvin. Menee vielä vuosia, ennen kuin itsellä on tuo koe edessä, mutta sitä ennen asiaa voi harjoitella osallistumalla työntekijänä muiden seurojen järjestämiin kokeisiin sekä järjestämällä kokeen niille treenikavereille, joilla koirat alkavat jo olla kokeeseen valmiita.

Nupin toinen IPO MM-reissu! ssu Rissies Nordic Spirit

TEKSTI: Bo Wiksten
 KUVAT: Maiju Wiksten

Nupin kesä oli kaksijakoinen. Sen jälkeen kun me olimme keväällä saavuttaneet IPO:ssa vaadittavan tuloksen Riiseneiden MM-kisoihin, alkoi valmistautuminen metsäjätki SM-kisoihin. Vaadittava viimeinen ykköstitulos tehtiin toukokuussa. Sillä tuloksella Nupista tuli myös Suomen käyttövalio jäljeltä. Porvoon Palveluskoirat lähti hyvällä joukkueella SM-kisoihin, ja myös hyviä tuloksia saavutettiin.

Nupin tottelevaisuus ei pettänyt tälläkään kertaa, 90 ja maastoon. Jäljellä sitten tapahtui, kolmannen kepin jälkeen nousi viereisen radan keppi ja viereisen radan koira nosti meidän kepin. Radat olivat menneet ristiin. Molemmat saimme uusintajäljen, eli ajoimme kaksi jälkeä kahden tunnin sisällä. Tällä väliin kävimme vielä esineruudussa. Nuppi nosti kaikki kepit, ulkona helle yli 20 c. Kahteen asiaan en

ollut tyytyväinen, ensin janalla pientä epävarmuutta tullessaan jäljelle, ja toinen, esineluovutukset esineruudussa puutteelliset. Maastopisteet 189, yht. 279 ja sijoitus 7.

Metsäjäjätkikisojen jälkeen alkoi heti jälkiharjoitukset pellolla, sillä tähtäimessä oli ensin Riiseneiden mestaruuskisat ja myöhemmin lokakuussa Riiseneiden MM-kisat Italiassa.

Riiseneiden mestikset meni penkin alle,

toki jälki 92p ja tottis 96p olivat hyviä suorituksia. Puruissa sitten uudelleen hyökkäyksen vartioinnin jälkeen Nuppi jätti maalimiehen ja meidän suoritus hylättiin.

Nyt tuli kiire, vain kolme viikkoa lähtöön Riisen MM-kisoihin. Sain kuitenkin muutamia hyviä treenejä maalimiehiltä ennen lähtöä.

Lähdimme matkaan torstaina 18.10. Tällä kertaa valitsimme laivamatkan Helsinki-Travemunde ja sieltä läpi Saksan Itävallan kautta Italiaan, Montelupo Fiorentina. Matka sinne reilut 1 500 km. Ensimmäinen pysähdys oli Saksan puolella. Meillä ei ollut mitään hätää sillä olimmekaan liikkeellä matkailuautolla. 500 km jälkeen alkoi kuulua vinkunaa takaalta, arvelin että se tuli vasemmasta takalaakerista. Muutettiin reittisuunnitelma siten että ajettiin loppumatka isommilla teillä.

Maanantaina 22.10 olimme sitten perillä. Stadionin parkkipaikka oli varattu Caravaanareille. Siellä meillä oli sähkö, suihku ja WC, ei luxusta mutta kuitenkin jotain.

Meille tarjottiin mahdollisuus käydä jäljestämässä, matka sinne reilut 30 km. Sanottiin että moottoritien pohjoispuolella missä vaan voi jäljestää, voi veljet, ei ollut häppöset pellot. Kun ensimmäinen jälki oli tehty tuli pellon omistaja ja ajoi meidät pois. Nupille tuli vain yksi lyhyt harjoitusjälki ennen kisoja.

Arvonta suoritettiin torstaina 24.10, meille arpanumero 2, ei paras

mahdollinen sillä perjantaina meille tuli jälki ensimmäisessä ryhmässä heti aamusta ja klo 13 iltapäivällä tottista. Matka jäljelle oli taas yli 30 km. Meille annettiin vain yksi koordinaatti jonka mukaan piti suunnistaa kokoontumispaikalle. Ja niin kun tiedätte millainen puhelin minulla on, vanha Nokia simpukka. Kokoontumispaikalla piti olla

IPO jälkien alusta oli kaikille samanlainen. Heinän korkeus vaihteli kuitenkin paikasta toiseen.

kasvi. Ensimmäinen suora oli vaikea, liina jäi takajalan ympäri ja se häiritsi Nupin työskentelyä, ilmaisi kyllä esi-neen mutta jatkoi matkaa pysähtymättä ja niin esine jäi. Loppu meni mallikkaasti, 82p. Pettymys oli suuri.

Kisat jatkuivat iltapäivällä tottiskella. Siinäkin olin ensimmäisessä parissa ja paikallamakuu ensimmäinen liike. Aurinko paistoi ja oli kuuma + 28c. Nuppi suoritti teknisesti liikkeet hyvin mutta kuumuudesta johtuen vire ei aina ollut sitä mitä olisin toivonut. Nupin seisomaliikkeestä tuomarin kommentti "Tämän päivän paras" Pistet 89p.

Sitten tuli lauantai ja puru osuus. Vähän jännitti että miten siinä kävisi, pysyisikö vartioimassa. "No problem". Nuppi oli kuin uudelleen syntynyt, liiankin. Kaikki näytti ja tuntui hyvältä, sitten tuli pitkäliike, täysi ote ja se oli siinä. Nuppi oli päättänyt, jos tänne asti tullaan, niin hän ei laske irti. Vasta kolmannen käskyn jälkeen, kun tuomari käski minun tulla koiran luo, niin Nuppi irrotti. Hylkäys ja tulos 0. Vaikka kuulostaa hassulta niin olin silti tyytyväinen että hylkäys tuli koiran tottelemattomuudesta.

Vasta maanantaina 29.10 alkoi pitkä kotimatkamme, sateessa.

Tämmönen reissu, 3 610km ja tulokset 0!

7.30, ulkona pilkkopimeätä. Tarkoitus oli lähteä ajoissa ajamaan. Kello oli 5.45 ja olimme lähdössä, silloin onni kääntyi. Parkkipaikalle ajoi Ario, kilpailu johtaja ja tuomari sekä jäljentäjät. Kysyin apua ja vastaus niin kuin aina siellä "No problem". Näin meidät laiteettiin letkan mukaan ja matka kokoontumispaikalle alkoi. Jälkiryhmässä oli kuusi koiraa, saimme arvan 3. Jälki oli korkeassa heinässä, joku erikoinen

Olen Bo Wiksten, useimmat tuntee minut myös nimeltään Bosse. Nyt löytyy myös kolmas vaihtoehto. Diploomissa lukee Bob Wikstein.

Arrivederci Italia

**Porvoon
Eläinlääkäriasema Oy**
Borgå Veterinärstation Ab

Porvoon Eläinlääkäriasema Oy
Mestarintie 15, 06150 Porvoo

Puhelin (019) 5245 966
Ajanvaraukset puhelimitse
aukioloaikoina ma-to 8-18 ja pe 8-17.
posti@porvoonelainlaakariasema.fi

Meille on helppo tulla
sekä autolla että kävellen.

Pihallemme voit pysäköidä maksutta.

Lämpimästi tervetuloa!

KOIRAUHEILUN YKKÖSPALVELU!

**SATOJA
ILMAISIA
ARTIKKELEITA!**

"Koskaan ei ole ollut näin
HELPPOA päästä useamman
huippukouluttajan oppiin
kotisohvalta käsin!"

**Alk.
alle
7 €/kk**

SporttiRakki on koiraharrastamisen
valmennusyhteisö, joka yhdistää
koiraurheilun asiantuntijat ja
harrastajat sekä koiraurheilun ja
yhdessä oppimisen ilon. Laadukkaiden
artikkelien ja nettivalmentautumisen
kautta opit jatkuvasti lisää!

**PRO
JÄSENNYYS**

Lue lisää sporttirakki.fi!

Kaksiovoitto Porvoon Palveluskoirille Uudenmaan piirin haun mestaruuskisoissa

Impivaaran hallit järjesti 10.11.2018 Nurmijärvellä haun piirinmestaruuskokeet. Päätuomarina Ville Kalliomäki ja toisena tuomarina Vesa Häkkinen. Ratamestarina toimi Heidi Helin.

Alunperin hakukokeisiin oli ilmoitettu 13 koiraa, joista 11 paikalla. Porvoon palveluskoirista 4 edustajaa. Helsingin piirin edustajia 4, kokonaiskokeessa Helsingin piirinmestari 3s 2-tuloksella. Uudenmaan edustajia siis 7, joista 4 porvooolaisia. Kokonaiskokeen ja Uudenmaan piirimestaruuskokeen 1. ja 2. meidän yhdistyksestä. Rotukirjo oli laaja, 2 tervua, 2 rotikkaa, 1 labbis, 1 dalmis, 1 aussie, 1 bortsu, 1 dobber, 1 collie ja 1 sakemanni.

Tulokset:

Uudenmaan piirinmestari
Marian Ahlskog-Karhu ja Axa, 281
pistettä
Hopeasija
Mirva Vainio ja Jaska, 276 pistettä

PK SM

kansallisten lajien koe Hämeenkyrö 2018

HUH hellettä voisi sanoa koko kesän osalta.

SM-viikonloppu ei ollut poikkeus muutamaa ukkoskuuroa lukuunottamatta. Kenttiin tutustuminen oli perjantaina ja silloin kaikki olivat kohtuu tyytyväisiä omaan ja koiran tekemiseen. Avajaisten aikana alkoi sataa ja sitä sadetta riitti koko avajaisten ajaksi. Loppuhuipennuksena alkoi ukkostaa samaan aikaan kun Tiina Hiljanen sai arvostetuimman palveluskoiraliiton tunnustuksen sotakoirapatsaan.

Tänä vuonna jälkikoiria oli neljä ja hakukoiria yksi yhdistystämme edustamassa.

Lauantaiaamuna alkoi karsinta maastoon. 2/5 onnistui hyvin vaikka olivatkin kuumimpaan aikaan kentällä. Sekä Mirva ja Jaska että Bosse ja Nuppi pääsivät maastoon tosi

Mirva ja Jaska.

tiukassa karsinnassa. Jälkikoirista vain 15 sai maastopaikan. Tina ja Peetu sai helteessä liikevirheen, joka tälle parille harvinaista ja maasto jäi haaveeksi. Tomppa ja Nestori ei olleet ihan samassa kuplassa. Haussa Axa ja Marian jäi 0,5 pisteen päähän maastosta, mutta koira oli jumissa ja ei tehnyt omanlaista tottista.

Seuraava päivä olikin jännitystä täynnä. Jaska sai kaikki kepit. Janalta pistevähennyksiä ja esineruutu ratkaisi onko mitalleihin mahdollisuus. Samaan aikaan Bossen jälki olikin ristissä ja jouduttiin odottamaan uusinta jälki. Jotain kertoo koiran jäljestämisestä, että noin 30 asteen helteessä ajoi kaksi voittajaluokan jälkeä ja nosti uusintajäljeltä kaikki kepit. Jaska nosti kaikki esineet ja jäi tosi lähelle pronssia. Tällä kertaa 5. sija. Myös Nuppi sai esineet jälkien välissä ylös, Nuppi hienosti taistellen 7.

Kaksi jälkikoira 10 joukossa on hieno suoritus. Muille jäi parannettavaa ja sellaista koira urheilu on. Kokeen huimin suoritus oli jäljen voittanut koirakko. Lainaohjaajan kanssa kaikista osuuksista kokeen parhaat pisteet. Jälkimaastot olivat kuivaa kangasta ja risteileviä metsäautoteitä. Haku- maasto oli puhuttanut, kun keskilinja ei ollut polku. Osa ohjaajista oli tästä hämillään. Muutoin haastavuudesta ja maaston vaihdoksista rata sai kehuja.

Ensimmäistä kertaa kansalliset olivat omana kokeena ja IPO erillisenä. Hyvää oli, että kaikkien suorituksia oli mahdollista seurata. Erityisen hyvää oli, että joku järjesti SM kokeen kun ensivuoden koe on edelleen epävarma. Ehkä koe tuntui hieman pienemmältä ja toisaalta IPOa harrastavia kavereita ei nähnyt, kuten yleensä SM-kokeessa. Toivottavasti jatkossakin järjestäjä löytyy kokeelle.

Lapin lumoissa

**Mimmin muistoja
Lapin leiriltä Saariselkä
23.7. - 26.7.2018**

*Meidän hotelli näytti ihan
dalmatialaiselta!*

Ensin jo aiottiin peruuttaa osallistuminen Suomen Lagottoklubin Lapin leirille, kun emännän lonkkakivun takia ei päästy kunnolla liikkumaan. Päätettiin kuitenkin mennä mukaan.

Ahtauduttiin samaan autoon Mapen, Sofian, Sannan, Fonzien ja Fifan kanssa ja lähdettiin ajamaan kohti Saariselän kultamaita. Meidän porukan nimi oli Team Fonzie. Se oli hyvä nimi meille, Fonziehan on minun poikani.

Ekana päivänä treenailtiin Ivalossa koulutuskentällä tokoa, rally-tokoa ja agilityä. Tulin just vauhdilla putkesta!

Illalla oli nose work -juttua. Minulla on hyvä haistelunenä ja hoksottimet, joten tajusin aika pian, mikä on homman nimi.

Kun muut lähtivät tuntureita tutki-
maan, me jäimme lohisoppakodan
lähelle "kultaa huuhtomaan". Sain
kaverikseni Saanan. Emme löytäneet
kultahippuja, mutta kauniita kiviä
löysimme!

Tästä lähti polku
Külopään laelle.
Ei käivetty sinne,
vaan ihmetel-
tiin autojen
parkkipaikalle
lompsinutta poro-
perhettä.

Seuraavaksi ajettiin Kaunispään huipulle. Siellä sain juosta pitkin tunturin lakea ja laitettiin minultakin muistoksi kivi tuon tornin päällimmäiseksi.

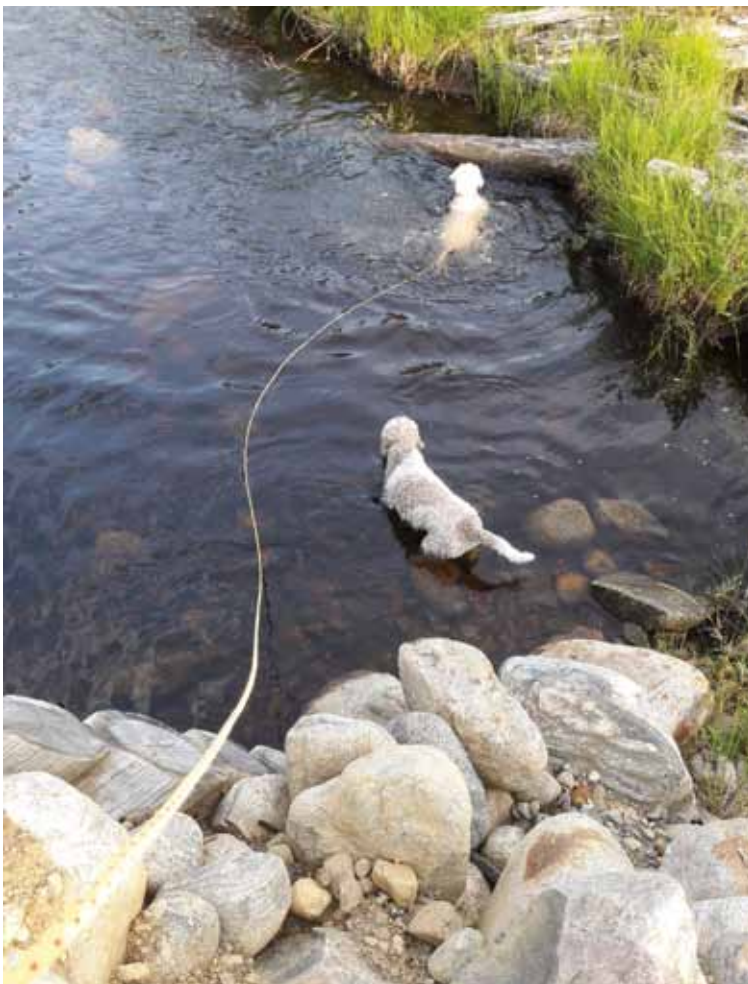
*On tämä h...
on tien var...
parkkipaika...*

Poroja on kyllä ihan joka paikassa! Hotellin takana moikkasin poroa ja se lähti seuraamaan minua.

assu paikka! Täällä
ressa poroille oma
ka!

Haku- ja jälkitreenien ajaksi me aina jäimme nuotion ympäristöön oleilemaan, kun muut menivät metsään. Mentäiskö nyt tunturipurolle?

Purolle mennessä löysin pienen suon. Siellä kasvoi tällaisia keltaisia marjoja. Saana keräsi niitä äidilleen. Varvikossa kasvoi jotain mustia marjoja. Saana sanoi niitä variksenmarjoiksi. Emäntäkin tykkää näistä marjoista, ovat kummatkin kuulemma tosi hyviä!

Sain taas uida tunturipurossa. Oli kyllä raikasta vettä! Fonziekin pulahti uimaan metsästä tullessaan.

Nuotiollla kiehuu aina
nokipannukahvia, ja paistui
makkaraa. Kerran en heti
saanutkaan makkaraa, kun
sen päälle lennähti per-
honen. Sille kävi köpelösti.
Saana sitten hautasi sen
pienen männyn juurelle.

Saana oli minun paras leikki-
kaverini!

Muistuin merkitä Tere
Jääskeläinen

Aurinkoinen Itä-Eurooppa matkakokhteena syyskuussa

Retkiautomme starttasi torstai-iltana Eteläsatamasta kohti Tallinnaa. Pakkaus oli suoritettu: kolme koiraa, 2 pyörää ja 2 ihmistä varustuneen. Matkasuunnitelma 29.8. Helsinki – Tallinna, 21.–23.9. Halle an der Saale, lokakuun alku Vaasa. Suunnitelmaa tarkentaisimme matkan aikana.

Laivamatka sujui mukavasti Vikingillä seuranamme virolaisia perheitä ja työntekijöitä, jotka matkasivat kotiin viikonlopuksi. Sallittua tai ei koiramme Ewok ja Elsa nukuivat neljä tuntia äänettä ravintolassa lasten kirmailessa salissa.

Ensimmäinen yö vieraalla maalla! Missä olemme yötä? Ajoimme satamasta pari kilometriä ja yövyimme Lentosatamassa, mikä olikin merimuseo. Mielenkiintoinen kohde yöllä, rauhallinen majapaikka merimaisemassa. Ensimmäinen aamupala ja museon alusten katselua koirien kanssa.

Suorinta tietä kohti aurinkoista Pärnua. Runsaasti suomalaisia turisteja, erinomainen rantapizzeria, koiratkin pääsivät terassille. Aamulenkillä paljon lenkkeilijöitä rantapuitossa, koirat vapaina – kulttuurishokki! Minulla Elsa kiinni lantiovyössä, tietenkin! Uinti oli kahlailua, mutta piristi.

Jurmalan hiekkarannalta löytyi pieni parkkialue paikallisen miljonäärin talon naapurustossa turvakameroiden valvonnassa. Kymmenien kilometrien pituinen hiekkaranta, rantaravintoloita, lomailijoita, lenkkeilijöitä. Rannalla oli useita pikkukoiria, sekaan vain koirinemme, vaikka koirien kävelyttäminen rannalla ei ollut sallittua mutta hyväksyttyä kuitenkin. Neuvostoaikaisia huviloita, osa jo hiukan rapistuneita sekä upouusia moderneja linnoja, koristeellisia unelmahuviloita upeine portteineen ja patsaineen. Tässä kaupungissa eivät tyhjätaskut taloja rakenna, rahasta ei tai-

da olla puutetta. Kääpiökoiria näkyi rannalla, talonvahtina schäfereitä ja muita suurempia vahtikoiria.

Aurinkoiselta hiekkarannalta Liettuan pääkaupunkiin Vilnaan, jossa juhlittiin pääkaupunkipäivää, yliopiston avajaisia ja Liettuan itsenäisyyttä. Kaupunki täynnä tyylikkäitä, juhlivia kaupunkilaisia. Musiikkiesityksiä puistoissa ja aukioilla. Juhlahumussa oli myös koiria. Kääpiökoiria, mutta myös keskikokoisia nelijalkaisia osallistui perheineen juhlintaan. Kolmikkomme herätti huomiota: valokuvausta ja silittelyä. Löytyi jopa nuori nainen, jolla oli lapsuudessaan ollut kaksi cuvacia. Koirat pärjäisivät hälinässä hyvin. Ewokista

paljastui varsinainen rautahermo. Poika seisoi paikallaan kuin patsas, silittäjät vain vaihtuivat. Elsan ja Costin jätimme lepuuttamaan hermojaan illan ravintolakäynnin ajaksi. Onneksi, väkeä oli valtavasti, musiikki pauhasi ja ilotulitus kruunasi illan. Vanha kaupunki, tai oikeammin koko Vilna oli todella upea kohde.

Vilnasta jatkoimme Trakain, Kaunasin kautta Puolaan Lubliniin ja Wieliczkaan ja Zakopaneen. Zakopanessa poikkesimme lyhyesti. Turisteja kuhisi kaupungissa, jossa taisi olla enemmän hotellihuoneita kuin taloja. Päätimme jatkaa vuoristoteitä kohti Slovakiaa. Yövyimme Lysa Polanassa hylätyllä biologisella asemalla Puolan puolella. Aamulla ajattelimme tutustua Tatran kansallispuistoon. Asfalttiteitä täytyi kansallispuistoon menijöistä. Kansallispuisto oli maksullinen. Koirinemme emme puistoon päässeet! Koirilta pääsy kielletty! Ei siinä ihmettely auttanut! Hevoskärryillä turisteja kuljetettiin vuoristoon, mutta koiria ei hyväksytty.

Vysoke Tatra houkutti. Tatranska Lomnican hiihtokeskuksen laajalla pysäköintialueella oli muitakin retkeily- ja matkailuautoja. Küpeilijät yöpyivät makuupussissa ulkosalla. Ewok kävi tutustumassa nukkuvien miehiin. Onneksi ei merkannut makuupusseja! Aamulla lähdimme kolmella eri gondolihsillä Lomnican huipulle 2634 metriä. Koirat jätimme suosiolla autoon. Huipulle menevään viimeiseen hissiin koirat eivät olisi päässeet ja huipun näköalat houkuttivat. Lintuperspektiivi oli upea. Kannatti uhrata 50 euroa hisseihin!

Seuraavaksi lähdimme Zdiarin maalaismaisemiin. Yövyimme pienessä hiihtokeskuksessa, josta avautui avara näkymä Tatralle. Aamulla heräsimme kellon kiltatukseen. Paikallinen paimen oli laiduntamassa lammasmaansa hiihtokeskuksen vehreällä nurmella. Paimenkoirasta ei tiennyt oliko se koira vai lammas, ehkä ristetytys? Paimenkin oli varsin eksoottinen. Perinteet yhdistyivät EU tukeen. Miten meillä?

Mutkittelimme Strbske Pleson kautta Liptovsky Mikulaasiin, jossa vahtikoirat torkkuivat porttien takana auringonpaisteesta ja haistelivat ohikulkevia koiriamme. Pribylinan

ulkoilmamuseossa lipunmyyjä sanoi koirien tarvitsevan kuonokopan. Hiukan Costi, Ewok ja Elsa ihmettelivät häki-
kyröitä kuonossaan kuumana päivänä, mutta oli muuta
mielenkiintoisempaa katsottavaa. Lopulta otimme kopat
pois, koska ei määräys näyttänyt olevan kuin paperilla. Ei
huomautuksia henkilökunnan taholta ja museovierailijat
silittivät innolla koiriamme. Illalla saavuimme Vlkolincin
maailmanperintökylään. Vuoristokylä, terassiviljelyä, veh-
reitä ja avaria kukkuloita. Pikku Heidin maisemia – levol-
lisen kaunista – kulttuurimaisema. Kylän asukkaista löytyi
pappara, joka inhosi turisteja ja myös näytti sen. Tutustut-
tiin kohteliaisiin ja fiksuihin slovakialaisiin poliiseihin, jotka
pappara hälytti. Olimme yötä kylässä, vaikka ”kyläpoliisi”
olisi meidät mielellään karkottanut. Haukkui lopuksi poliis-
it ja heitteli kivillä aamulla Mattia ja koiria. Tällaista se on
maailmanperintö!

Prahassa olimme useamman päivän. Retkiautolle löy-
simme rauhallisen parkkipaikan Moldaun varrelta Kaarlen
sillan kupeelta. Vanha kaupunki ja Prahan linnan alue ovat
ihastuttavia. Turisteja on tuhansittain. Kaupungissa voisi
helposti viettää pidemmänkin ajan. Nähtävää riittää! Prahan
linna on tietenkin Unescon maailmanperintökohde! Slo-
vakiancuvacit eivät vielä ole maailmanperintölistalla, mut-
ta suosiosta päätellen kuuluisivat! Linnan alueella emme
päässeet juurikaan etenemään. Turistit valokuvasivat meitä,
ottivat selfieitä koiriemme kanssa, silittivät ja kyselivät koi-
riemme rotua. Varsinaista markkinointia. Ryhmien oppaat
hätistelivät innokkaita ihmisiä ja pyysivät seuraamaan heitä
eikä koiria. Kolme koiraa oli suurempi nähtävyys kuin Pra-
han linna!

Prahasta kohti Saksaa ja Hallea, opiskelukaupunkiani.
Nostalgiaikävely Heiden metsässä. Osan entisistä lenkkipo-
luistani tunnistin. Näkötorjasta näkyi Halle kirkontornei-
neen, Halle-Neustadt, lehtimetsiä, tuulimyllyjä ja tehtaan-
piippuja. Yöpaikka autolle löytyi aivan Hallen keskustasta
melkoisen mutkittelun ja kaupunkisuunnistuksen jälkeen.

Onneksi Mattia eivät keskiaikaiset, kapeat kujat ajaessa
stressanneet. Minun teki mieleni ummistaa silmäni, oli kyllä
varsinaista puikkelehtimasta retkiautolla kävelykeskustassa
ravintolapöytien välissä.

Perjantai-iltana oli opiskelijatovereiden tapaaminen ra-
vintolassa nimeltä am Groben Gottlieb. Enpä olisi montaa-
kaan osanottajaa tunnistanut! Ewok osallistui tapaamiseen.
Nukkui pöydän alla ja otti arvokkaasti silitykset vastaan.
Saipa poika myös oman ruoka-annoksen. Vesikuppikin

oli laitettu valmiiksi ravintolasaliin. Erinomainen palvelu! Lauantai-iltana kokoonnuimme Ziegelwiesen urheilukentän huoltorakennuksen ravintolaan. Ruokaa, juomaa ja ohjelmaa! Mattikin pääsi mukaan opettelemaan Saksan alkeita juhlahumussa. Ewok ja Elsa juhlivat vuorotellen ravintolassa. Olihan Elsan juoksu alkanut. Opiskelijatoverimme Dietmar oli koostanut reilun tunnin show:n opiskeluajastamme ja matkasta nykyisyyteen. Naurun remahdukset ja kyyneleet vuorottelivat esitystä kuunnellessa. Kertosäe ”es war doch nicht alles schlecht” oli kyllä kuvaava meille DDR:n kasvateille.

Matka jatkui pohjoiseen Berliinin lähistölle ja sieltä Kööpenhaminaan, Juutinrauman sillalle ja Faluniin. Höga Kus-

ten Uumajan eteläpuolella oli elämys. Vuoristoiset pikkutiet, merenlahtia ja lähes vuonoja. Talot ja pihat muistuttivat Suomen maaseutua. Etelä-Ruotsin vauraus ei yllä tänne, mutta maisemat ovat vaikuttavia. Tänne uudelleen!

Uumajasta Vaasaan ja Jalasjärvelle. Jalasjärveltä Elsan astutukseen Mäntyharjulle, mutta se onkin jo uusi tarina! 6 000 kilometriä matkamittarissa ja ainakin 6 000 uutta kokemusta rikkaampana kohti uusia seikkailuita. Onhan meillä koti matkassamme.

Lisää tarinaa ja kuvia matkasta www.haltiavuori.fi

Kaksi kiireetöntä päivää perusasioiden äärellä

Osallistuin toukokuun lopussa molempien suomenlapinkoirieni kanssa Ruuhijärvellä sijaitsevan Saajomannun poro- ja lammastilan järjestämään vaellusleiriin. Koirien ja rinkan lisäksi tälle vaellusleirille matkaan lähti myös 40 suomenlammasta.

Ensimmäisenä leiripäivänä lähdimme liikkeelle Saajomannun poro- ja lammastilalta kolmen maissa iltapäivällä. Minun, Jumbon ja Matin lisäksi matkaan lähti tilan emäntä, Minna Mäntyranta-Mustonen, kahden kooliensa, Sora ja Jarrun, kanssa. Ja tietysti tilan 40 päisen lammasmaun.

Koirien avulla keräsimme lampaat pihapiiristä (huom. lampaat laidunta-

vat vapaana pihalla) ja lähdimme kylätietä pitkin kohti metsää.

Vaelluksen aikana annoimme lampaiden välillä syödä metsän antimia. ”Ruokatauolla” koirat ei saa häiritä lampaita, mutta silti niiden on pidettävä lauma koossa.

Ruokatauon jälkeen matka jatkui, hetken jopa asfalttietä pitkin. Tällä kertaa ei tullut autoja eikä rekkoja,

ainoastaan tilan isäntä Ahti Mustonen sai meidät traktorilla kiinni! Ohitus tapahtui mallikkaasti ja hetken päästä pääsimme jälleen mökkitietä pitkin takaisin metsään.

Suomenlammas on kotimainen alkuperäinen lammasmau, joka on helposti käsiteltävä, eloisa, valpas ja ystävällinen. Sillä on myös voimakas laumasidonnaisuus.

Paimennustehtävissä koiria saa aina pitää vapaana, myös poro-
hoitoalueella.

Noin kahdeksan kilometrin vael-
luksen jälkeen saavuimme yöpymis-
paikalle, poroerotusaidalle. Lampaat
aitaukseen ja itse tutustumaan poro-
kämppään.

Tulistelun jälkeen oli vielä vuorossa
lampaiden iltaruokinta ja teltan pys-
tytys. Sovimme Minnan kanssa, että
minä koirien kanssa nukun kämpässä
ja hän omien koirien kanssa teltassa.
Sillä aikaa kun Minna pystytti yösijansa
ja kanto vettä lampaille minä koirien
kanssa otin lampaat aitauksesta ja vein
ne takametsään syömään.

Hyvin homma toimi, vaikka muka-
na oli kaikki 40 lammasta ja neljä pai-
menkoiraa. Lampaat takaisin aitauk-
seen, koirille ruokaa ja itselle pientä
iltapalaa.

Seuraavana aamuna ei pidetty kii-
rettä, rauhassa heräilimme, nautimme
aamukahvista ja lähdimme yhdeksän
jälkeen kuljettamaan lampaat takaisin
Saajoon. Kahden päivän aikana mat-
kaa kertyi vaihtelevassa maastossa rei-
lut 16 kilometriä.

Pitkäkestoisen kuljettamisen aikana
koiran laumanluku paranee ja sen työ-
äly kehittyy. Koiran täytyy pystyä itse-
näisiin tilaanne ratkaisuihin ja tehdä
yhteistyötä sekä paimenen että muiden
mukana olevien paimenkoirien kanssa.

Tämä työmuoto sopii vallan mai-
niosti hieman omapäisille ja asioiden
itsenäisen hoitamisen pyrkiville lapin-
koirille.

Suosittelen jokaiselle vähänkin kiin-
nostuneelle kokeilemaan pitkäkestoista
metsäpaimennusta.

Tästä se saumaton yhteistyö paime-
nen ja koiran välillä syntyy.

Koiran kanssa retkelle

Suomi on täynnä upeita luontokohteita kansallispuistoista luonnonsuojelualueisiin ja tunturipolkuihin. Retkeily on hyvä tapa tutustua lähiluontoon tai Lapin tuntureihin.

Päiväretkelle ei koiraa tarvitse etukäteen valmentaa sen kummemmin kuin omistajaansaakaan, mutta pitkillä vaelluksilla ei huonokuntoista koiraa kannata ottaa. Jos koiraa ei arkipäivisin pääse liikkumaan kuin kilometrin päivässä, voi usean päivän vaellus tuoda esiin vaivoja ja ongelmia, joihin omistaja ei ole varautunut. Koiralle

kannattaa siis luoda hyvä pohjakunto ennen vaellusta.

Lyhyelle retkelle koiraa ei tarvitse paljon varustella, kevyt juoma- ja ruokakuppi sekä hyvä talutin riittävät. Pitkät vaellukset ja talviretkeily vaativat jo huolellista suunnittelua.

Koiran ruoat vaativat oman tilansa omistajan rinkassa. Niinpä jotkut vael-

tamista harrastavat koirahmiset ovat opettaneet koiransa kantamaan omat ruokansa kantorepuissa. Kokenut retkikoira kantaa vaivatta noin 25-30 % omasta painosta. Yöpymistä varten kytkettäessä jotkut koirat saattavat jyrähtää nahkahihnat poikki, joten vaijeri on hyvä vaihtoehto tavalliseen hihnaan.

Kesähelteillä koiran nestetasapai-

tään yhtä helposti kuin kaksijalkaiset kumppaninsa. Kannattaa siis varata sidetarpeita ja puhdistusaineita koiran verran enemmän ensiapulaukkuun. Eläinlääkäriltä tai apteekista saa ohjeet ja lääkkeet kyyn- tai ampieaisenpureman varalta sekä karkotteita sääskille, mäkärille ja punkkeille. Myös ripulin ja sitä seuraavan nestehukan hoitoon kannattaa varautua.

Suomen Lapissa ja saaristossa retkeittäessä valtion rajat ovat monesti huomaamattomia. Koiran kanssa liikuvan on kuitenkin muistettava, että koiran vieni Norjaan ja Ruotsiin on tarkoin säädeltyä. Koiralla täytyy olla mukanaan lemmikkieläinpassi, johon eläinlääkäri kirjoittaa todistuksen tunnistusmerkinnästä, rokotuksista ja madotuksista.

Lähde: Metsähallituksen verkkosivu Luontoon.fi

nosta on huolehdittava yhtä huolellisesti kuin ihmisten. Jos luonnonvesiä ei reitin varrella ole, on koiralle varattava vettä oma osuutensa ja kannettava se matkassa.

Koiran vieminen auto- ja varaustupiin on nykyisin pääsääntöisesti kiellet-

tyä, koska niin moni kulkija on koirille allerginen. Tupakohtaiset säännöt voi tarkistaa esim. Luontoon.fi:n tupasivuilta. Koiran kanssa yöpyjän on varauduttava omalla majoitteella eli otettava teltta matkaan.

Koira saattaa loukata itsensä vähin-

Tuloksia

FI KVA FI MVA HK3 TK1 BH AD

Omistajat: Martina Westman ja Tomi Liitiäinen, Numminen
Ohjaaja: Martina Westman
HK3 280 p, Laukaa 1.10.2017 Viljamaa Matti
HK3 276 p, Sipoo 16.5.2018 Juha Kuronen
HK3 278 p, Hämeenkyrö 2.9.2018 Heinilä Jani
SA, SERT, ROP, Porvoo 12.9.2015 Höier Charlotte
SA, VSP, SERT, Porvoo 10.9.2016 Fagerström Rune
SA, VSP, SERT, MVA, Harjavalta 12.5.2018 Vreten-
icic Miodrag

Kiitos kaikille jotka ovat olleet mukana tekemässä
tätä tavoitteesta totta. Laku on hieno koira jonka
kanssa on ilo harrastaa.

beu Nö "Laku", s. 5.11.2013

Yhdistyksen jäsen

olethan mukana Porvoon Palveluskoirien sähköpostilistalla?

Sähköpostin kautta saat yhdistyksen tiedotteita.

Laita viesti sihteeri@porvoonpalveluskoirat.fi niin liitetään sinutkin listalle.

Yhdistyksellä on myös omia facebook-ryhmiä, joista löytyy uutisia, tietoa treeneistä ym.

Lähetä liittymispyyntö ryhmään/ryhmiin, joihin haluat mukaan.

Porvoon Palveluskoirat - Borgå Brukshundar ry yhdistyksen jäsenille

PPK R-T rally-tokosta kiinnostuneille jäsenille

PPK TOKO tokosta kiinnostuneille jäsenille

PPK:n Pelastuskoirat pelastuskoiratoiminnasta kiinnostuneille vähintään Vapepan peruskurssin tai Pelastuskoiratoiminnan perusteet -kurssin käyneille jäsenille

Nettisivuiltamme www.porvoonpalveluskoirat.fi löydät yhteystietoja, sääntöjä, tapahtumakalenterin, tuloksia. valokuvia...

slku Staalon Menestystarina
PAIM-E 62/100 T 24.8.2018 Kuopio
Tuomari: Sinikka Kumpusalmi
Omistaja/ohjaaja: Christina Klawér-Kauranen
Kuva: Mervi Asp

spn Sissinheimon Nexa
PAIM-E 97/100 ERI 11.9.2018 Somero
Tuomari: Eija Kansanaho-Palonen
PAIM 1 72/75 ERI 12.9.2018 Somero
Tuomari: Eija Kansanaho-Palonen
RT avo 82/100 HYV. 9.6.2018 Porvoo
Tuomari: Anna Klingenberg
Omistaja/ohjaaja: Helena Rehnstöm
Kuva: Christina Klawér-Kauranen

apn Snowtime´s Tahoka Daisy
PAIM-E 74/100 13.5.2018 Somero
Tuomari: Terhi Mikkonen
BH Nastola 19.5.2018

Tuomari: Vesa Häkkinen
Omistaja/ohjaaja: Sanna Toivonimi
Kuva: Selja Veltheim

spn Musketeer's Qaia hyväksytty BH- koe
Omistaja/ohjaaja: Merja Helin
BH Porvoo 30.9.2018
Tuomari: Maija Uusitalo

FI MVA BH TK1 TK2 RTK1 RTK2 RTK3 RTK4
Lago D'Amoren Ragazza Balda, "Mimmi"
S. 14.11.2010
Omistaja/ohjaaja: Tere Jääskeläinen
RALLY-TOKO
Porvoo 24.11.2018 tuomari Tiia Hämäläinen
MES hyväksytty 80/100, koulutustunnus RTK4
TOKO
Loviisa 18.11.2018 tuomari Susanna Berghäll
VOI, tulos 2, pisteet 242, sijoitus 1/2
Kuva: Sirpa Haikarainen

BH RTK1 Mandaraban Rock Around The Clock, "Fonzie"

s. 25.4.2016

Omistaja ja ohjaaja: Marjo Kullberg

BH

Lohja 20.10.2018 tuomari Päivi Rautio PAKK1 BH

Pelastuskoiraliitto

Rauniokoe (soveltuvuus)

Espoo 15.8.2018, Reija Stenbäck

Maastohaku peruskoe

Myrskylä 30.9.2018, Hermann Koli

RTK1 RTK2 Mandaraban Boogie Woogie, "Stella"

s. 3.11.2013

Omistaja ja ohjaaja: Pia Backlund

Espoo 27.10.2018 tuomari Iris Harju

AVO hyväksytty 86/100, sijoitus 3, RTK2

Pentukuumetta

rwn Finaziat Lusaseet

Omistajat: Anu Vehviläinen ja Kirsi Petäjämäki

Ohjaaja: Kiti Tommila

Kuva: Christina Klawér-Kauranen

ELÄINKLINIKKA
AVEC

Eläinklinikka Avec

Asentajantie 10

06150 Porvoo

Puh: 019 – 583 662

040 – 560 1150

Fax: 019 – 524 3516

avec@elainklinikka.com

PALAUTUSOSOITE
Christina Mielonen
Riikentie 45
07700 Koskenkylän saha

**Onkohan
lahjani jo
hankittu?**

**Ilmainen
toimitus!**

**Katso lahjaideoita
Peten
Joulukaupasta**

**Tilaa joululahjat
19.12. mennessä!**

Ehkäise joulustressiä ja tilaa lemmikin
joululahjat helposti verkkokaupasta – vaikka
kotiin kannettuna. Peten Joulukauppa on nyt
pullollaan jouluisia tuotteita ja lahjaideoita
parhaille ystäville.

Tutustu joulun uutuuksiin ja lahjatarjouksiin
osoitteessa petenkoiratarvike.com tai poikkea
myymälään.

**Luotettava verkkokauppa – jo vuodesta 2004.
Tervetuloa!**

Myymälät

Vantaa: Sähkötie 2–6, Tammisto
ma–pe 10–20, la 10–18, su 12–18
puh. 040 482 8018

Pirkkala: Saapastie 2, kauppakeskus Veska
ma–pe 10–20, la 10–18, su 12–18
puh. 050 502 3806

Asiakaspalvelu

puh. 0800 418 410
info@petenkoiratarvike.com

**Verkkokauppamme palvelee
24 h vuorokaudessa!**

**Laaja valikoima
lemmikin
lahjapakettiin**

PetenKoiratarvike.com

Nopea ja luotettava kotimainen lemmikkitarvikekauppa